

РЕШЕНИЕ

№ 7410

гр. София, 05.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Ванина Колева

Мариета Райкова

при участието на секретаря Таня Миткова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **8054** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мариета Райкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл.63, ал.1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Й. С. Т. чрез процесуалния й представител адв.А. И. против Решение № 2452 от 01.07.2022г. по АНД № 5922/21 на Софийски районен съд, с което е потвърден Електронен фиш серия К № 4676223 на СДВР, с който на жалбоподателката е наложена глоба в размер на 100 лв. за нарушение на чл.21, ал.2, във връзка с чл.21, ал.1 от ЗДвП. В жалбата са изложени оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на решението, като издадено в нарушение на материалния и процесуалния закон, и в несъответствие с установена съдебна практика.

Оспорват се изводите на въззивния съд за формална и материална законосъобразност на издадения електронен фиш, като подробно се излагат аргументи в тази насока. Касаторът твърди, че е налице противоречие между Наредба №8121з-532 за използването на автоматизирани технически средства или системи и разпоредбите на ЗДвП относно възможността да бъде издаден електронен фиш при установяване и заснемане на нарушението с мобилно АТСС, като счита, че според Наредбата това било възможно при временно монтирано на пътя АТСС, а според цитирания закон

това било невъзможно, като в тази връзка намира, че първоинстанционния съд следвало да приложи по-високия по степен акт. На следващо място се твърди, че приложеният по делото протокол за използване на АТСС няма задължителните реквизити, като не е посочено ограничението на скоростта с пътен знак ли е въведено, дали контрола се извърша при стационарен и динамичен режим, като за последния не били попълнени началото и края на участъка му, като тези нередности в протокола поставяли под съмнение законността на процедурата по установяване скоростта на процесния автомобил. Отделно от това касаторът намира, че е било нарушено правото му на защита в контекста на измерената скорост, заради която е санкциониран, тъй като в електронния фиш нямало отразено дали е приспаднал толеранс от минус 3% от измерената стойност, което не може да се предполага, а следва ясно и точно да се посочи.

Като самостоятелно основание за констатирана незаконосъобразност на електронния фиш се твърди и неизпълнено от ответника задължение за връчването на същия, като в тази насока подробно се изтъкват доводи, в това число, че на жалбоподателя не е съставена разписка, като всъщност се поставя под въпрос възможността електронният фиш въобще да е връчен. Твърди се, че АНО е допуснал и неяснота по отношение на субекта на нарушението, като е издал ЕФ и на жалбоподателката, и на дружеството, на което тя е управител.

Посочва се, че районният съд не е установил че в електронния фиш липсва отразяване на разпоредбата на чл.189, ал.6 и ал.8 от ЗДвП, регламентираща възможността за подаване в 7-дневен срок на писмено възражение срещу ЕФ пред съответната структура на МВР и указваща срока на обжалване, както и липсва отразяване във връзка с въпроса за вината т.е. за субективната съставомерност на нарушението, като посочените две обстоятелства се оценяват от касатора като съществени процесуални нарушения, които не могат да бъдат отстранени в съдебната фаза на процеса, а единствено да обосноват незаконосъобразност на ЕФ. В тази връзка се моли за отмяна на въззивното решение или алтернативно делото да бъде върнато на СРС за ново разглеждане предвид непълнота на събраните доказателства.

Ответникът по касационната жалба- СДВР, редовно уведомен, не изпращат представител. В депозиран писмен отговор счита решението на първоинстанционния съд за правилно и законосъобразно; намира, че издаването на електронния фиш е извършено в съответствие с разпоредбите на чл.39, ал.4 от ЗАНН и чл.189, ал.4 от ЗДвП, като при установяване на извършеното нарушение е използвано автоматизирано техническо средство и липсва намеса на контролен орган. Подробно се аргументира, в това число и с разпоредбата на пар.б,т.65 от ДР на ЗДвП, същността на понятието автоматизирани технически средства и системи, като в тази връзка доводите се противопоставят на изтъкнатите в жалбата. В заключение ответникът намира, че правилно е ангажирана отговорността на законния представител на юридическото лице- собственик на превозното средство. Във връзка с всичко изложено се моли за потвърждаване на решението на СРС и оставяне в сила като законосъобразен и правилен процесния електронен фиш.

В съдебно заседание касаторът и ответникът не се явяват и не изпращат представител. В представени писмени становища поддържат вече изложените доводи.

Представителят на СГП моли за уважаване на касационната жалба и отмяна на въззивното решение.

Касационният състав, като взе предвид събраните по делото доказателства, наведените от страните основания, мотивите към обжалваното решение, прие за установено следното:

Касационната жалба е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява неоснователна.

С обжалваното съдебно решение Софийски районен съд е потвърдил издадения електронен фиш серия К №4676223, издаден от СДВР, относно установено и заснето с автоматизирано техническо средство TFR1-M 619 превишение на скоростта на движение на лек автомобил БМВ Х. 30Д с ДК [рег.номер на МПС] , извършено на 31.03.2021г. в 13.30 часа на автомагистрала Т. до бенз.Петрол, с посока на движение от [населено място] поле към [населено място]. При ограничение на скоростта от 80 км/ч, автомобилът е управляван със скорост от 106 км/ч, което е нарушение на чл.21 ал.2, вр.ал.1 и за което на Й. С. Т. като представляващ собственика „Агротексим“ ЕООД е наложена глоба в размер на 100 лева на основании чл.189, ал.4 вр. ал.2,т.3 от ЗДвП.

Прието е, че обжалваният електронен фиш съдържа всички изискуеми реквизити и е издаден при спазване на изискванията на чл.189, ал.4 ЗДвП. Надлежно е аргументирано, че при реализиране на административнонаказателната отговорност не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, конкретно е установено извършеното административно нарушение, правилно е изяснен носителът на административнонаказателната отговорност и законосъобразно е наложено предвиденото в закона за това административно наказание „глоба“. Извършен е подробен анализ на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП в актуалния ѝ вид, като в тази връзка е акцентирано и върху мотивите за изменение и допълнени на ЗДвП, с които е въведено посоченото изменение. Констатирано е, че при издаване на обжалвания електронен фиш не са допуснати процесуални нарушения по ЗАНН – посочено е мястото, подробно е описано допуснатото нарушение и фактологията по извършването му, несъмнено е установен и нарушителят. По тези съображения въззивният съд е потвърдил обжалвания електронен фиш като правилен и законосъобразен.

Касационният съд споделя всички изтъкнати във въззивното решение мотиви по отношение липсата на нарушение на процесуалните правила при издаване на електронния фиш и съобразяването му с материалния закон.

Извършеното от касатора нарушение е безспорно установено и съдържа и признаците на административно такова, изразяващо се в нарушаване на установената в чл.21, ал.2 от ЗДвП забрана скоростта на моторното превозно средство да превишава въведеното с пътен знак ограничение извън населено място. В случая нарушението на правилата за движение е в обхвата на пътен знак „В-26“, въвеждащ ограничение за максимално допустима скорост за движение от 80 км/ч. Правната квалификация е правилна и е наложено съответното за извършеното нарушение наказание, в предвидения от закона абсолютен размер. В този смисъл, като е потвърдил издадения електронен фиш, районният съд е приложил правилно материалния закон.

Наведените в касационната жалба множество доводи от касатора за незаконосъобразност на електронния фиш настоящият касационен състав намира за неоснователни, поради следните съображения:

Невярно е тълкуването на разпоредбата на чл.189, ал.4 от ЗДвП, направено от

жалбоподателя, на базата на което той прави извод, че при установени с мобилни АТСС нарушения на скоростта е недопустимо издаването на електронен фиш, а следва административнонаказателната отговорност да се реализира по общия ред със съставяне на АУАН и издаване на НП. Съобразно чл. 189, ал. 4 от ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да управлява МПС или отнемане на контролни точки, се издава фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Легалната дефиниция за автоматизирани технически средства и системи се съдържа в § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, а именно - това са уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.

Безсъмнено е, че никоя от двете горесцитирани разпоредби не поставя изискване електронен фиш да може да се издава само в случаите, когато автоматизираното техническо средство е стационарно и отсъства контролен орган; иначе казано - без значение за правния спор е обстоятелството дали автоматизираното техническо средство, с което е заснето процесното нарушение е стационарно или мобилно. С оглед ограничаване възможността за превратно тълкуване на разпоредбата на чл.189, ал.4, изр.1 от ЗДвП, е необходимо да се уточни, че с използването на израза „...в отсъствието на контролен орган”, законодателят няма предвид, че при установяване на нарушение с автоматизирана система, не може в непосредствена близост да има контролен орган. Законодателният замисъл на тази разпоредба следва да се тълкува в насока, че контролните органи не вземат участие, или ако вземат такова то не е да влияят при самото установяване и заснемане на нарушението от техническото средство, а за да обслужват технически периодично съответното АТСС или да слагат начало и край на работния му процес; В този смисъл не може да се приеме, че физическото присъствие на контролен орган до техническо средство за установяване и заснемане на нарушение, предопределя процедура по съставяне на АУАН и издаване НП, а не такава по издаване на електронен фиш. Подобно тълкуване на закона се явява превратно и контрастиращо със законодателния замисъл и логика на института на електронния фиш.

Не се спори и се установява от доказателствата, приобщени по делото, че превишението на скоростта на процесния автомобил е установено с АТСС TFR1-M 619 и това изрично е записано в електронния фиш и в протокола по чл.10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата. Същото, видно от Удостоверение за одобрен тип средство за измерване № 10.02.4835 е вписано под № 4835 в Регистър на одобрените средства за измерване на Българския институт по метрология. Следователно, в настоящия казус от доказателствата по делото се установява, че контролните органи са изпълнили изискванията на чл. 4 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата/Наредбата/- контролът да се осъществява с АТСС, одобрено по реда на

Закона за измерванията, притежаващо удостоверение за одобрен тип средство за измерване и преминало първоначална или последваща проверка от Българския институт по метрология или от лица, оправомощени от председателя на Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, удостоверение с представени по административната преписка писмени доказателства.

За конкретното използване на мобилно АТСС за контрол е попълнен протокол съгласно приложение чл. 10, ал. 1 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.2015 г./ Същият е надлежно оформен, като в него е посочено вида АТСС и неговия номер, датата на ползването му, точното местоположение, посоката на движение, ограничението на скоростта на заснеманата отсечка /в случая извън населено място/, посоката на действие на АТСС /приближаващ/, неподвижността на режима на измерване, началото и края на работата по час и минута и номер на първо и последно статично изображение, в който промеждутък и номер е и процесният клип, станал основа за издаване на електронен фиш, броя на установените нарушения.

Противно на доводите на жалбоподателя коректно е отразено, че ограничението е въведено с пътен знак В2б, какво е неговото ограничение на скоростта и несъмнено от отбелязването става ясно, че е осъществяван контрол при стационарен режим; поради тази причина не е попълвано начало и край на пътния участък, което обстоятелство се попълва само при динамичен режим, в какъвто не е работило настоящото АТСС.

Обратно на посоченото в касационната жалба е налице изчерпателно описание на нарушението в електронния фиш, като са отразени териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане, с което са изчерпани изискванията към неговото съдържание, посочено в чл.189, ал.4 от ЗДвП. В необходимата и достатъчна степен е конкретизирано и индивидуализирано мястото на извършване на нарушението –автомагистрала Т. до бенз.Петрол, 1-ви км., посочени са всички обстоятелства от значение за съставомерността на деянието и наличието на административно нарушение в т.ч. конкретната стойност на ограничението, конкретните параметри на нарушението и пределите на следващата се за него отговорност от гледна точка на правна квалификация и вид/размер на приложимата административна санкция.

Що се отнася до приспадане на толеранса в измерената скорост, очевидно е, че същият е взет предвид, след като клип № 19143 е заснел превишение на скоростта от 109 км/ч, а жалбоподателят е санкциониран за скорост от 106 км/ч. Не е било необходимо изрично изписване на горното обстоятелство в ЕФ; непосочването в електронния фиш на данни, които не са въведени от закона като елемент от задължителното му съдържание (в т.ч. твърдяните от жалбоподателя- дата на съставяне и субективната страна на нарушението, както и текста на разпоредбите на чл.189, ал.6 и ал.8 от ЗДвП), не може да обуслови неговата незаконосъобразност, а при наличието на изрична нормативна регламентация, е недопустимо правоприлагането по аналогия на чл.57, ал.1 от ЗАНН.

Касационният съд не се съгласява и с твърдяното евентуално нарушение на чл.189, ал.5 от ЗДвП. Да се твърди, че не е изпълнено задължението за връчване на

електронния фиш, освен че е в противоречие с действията на жалбоподателя и посочването в жалбата, че обжалва ЕФ в, цит.:“законоустановения срок“, подобно обстоятелство не може да се отрази на законосъобразността на оспорвания акт; връчването е последващо процесуално действие с уведомителен характер, от което произтича началният момент на упражняване правото на възражение, евентуално подаване на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението, плащане на глобата или обжалване. Да се приеме, че начинът на връчване на електронния фиш (в случая изписан ръкописно текст, че жалбоподателят го е получил лично, положен подпис и дата), е лишил жалбоподателя от правата му по чл.189, ал.5, изр.второ и ал.6 от ЗДвП, но не го лишава от правото на обжалването му по съдебен ред, което в момента упражнява, е в противоречие с формалната логика на процесуалните правила. В конкретния случай и от положения ръкописен текст върху електронния фиш, приложен към административната преписка, в контекста на всички изтъкнати в жалбата доводи за съвременност на обжалването, за съда не остава съмнение, че електронният фиш е получен лично от жалбоподателя на 13.10.2021г. и това е станало по реда на чл.189, ал.5, изр. първо от ЗДвП от длъжностно лице от съответните служби за контрол.

В заключение следва да се посочи, че не е налице ограничаване на правото на защита, както се сочи в касационната жалба, поради неяснота на кого точно е издаден електронния фиш. Съгласно чл.188, ал.2 от ЗДвП когато нарушението е извършено при управление на моторно превозно средство, собственост на юридическо лице, предвиденото по този закон наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставено управлението на мпс. Видно от приложената по делото справка, собственик на автомобила е „Агротексим“ЕООД. Служебната справка в Търговския регистър е установила, че управител на дружество към датата на осъществяване на нарушението е именно Й. С. Т., поради което и законосъобразно е санкционирана тя в качеството и на „представител на А. ЕООД. Жалбоподателката не е посочила лице, на което да е предоставила управлението на процесното МПС.

С оглед на всички изложени съображения съдът намира, че не са налице твърдените касационни основания, поради което обжалваното решение като постановено в съответствие и при правилно приложение на закона, следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 3 от АПК вр. чл.63д, ал. 1 и ал.4 от ЗАНН в полза на ответника по касация следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство в касационното производство, чийто размер, съгласно чл.63д, ал. 5 от ЗАНН и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, съдът определя на 100 лева.

Водим от тези мотиви и на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, Административен съд

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2452 от 01.07.2022г. по АНД № 5922/21 на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Й. С. Т. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи 100 /сто/лева юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване и/или протестиране.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.